KLUBBLAD

FERINGE HOT ROD ASSOCIATION OKTOBER 2003 Nr: 38

Rapport från England och ”European Finals” på Santa Pod... *Sidan 30 - 33*

Läs om klubbens 25 årsjubilerande
”Super Twin Champion” på sidan 7...

Once upon a time
there were race...

...and the forefather of the association was born...
Läs om början... på sidan 8 & 9...

Tyrolen i Blädinge... Klubbladets utsände rapporterar om vad som hände under två dagars festligheter...
sidan 24 - 26...

Reportage från ”Summer Meet” på Mantorp Park som återupplivades med FHRA som ”strippenansvariga”...
Sidan 10 - 13

Läs om Småvägscruisingen som numera lever upp till devicen: ”för oss som hellre kör långt än fort” på sidorna 16 - 19 och om besöket på Wheels & Wings i Varberg på sidorna 20 - 23.
Cruisingsektionens utsände var på plats...

Feringe Hot Rod Association Ljungby/Älmhult

c/o Pamela Hoogervorst, Fornahässle 2359, 280 72 KILLEBERG

Ordförande:	Patrik Svensson	Tel/Fax: 0476-158 67 Mob: 070-514 60 95 ordf@feringe.com
Vice Ordförande:	Per Bengtsson	Tel: 0372-836 83 Mob: 070-213 48 46
Sekreterare:	Pamela Hoogervorst	Tel: 0479-610 40 Mob: 070-573 60 29 sekreterare@feringe.com
Vice Sekreterare:	Görgen Håkansson	Tel: 0476-411 89 Mob: 070-530 04 06
Kassör:	Petra Nilsson	Tel: 0476-52182 kassor@feringe.com
Internetsida:	www.feringe.com	
E-mail:	info@feringe.com	
Ansvarig utgivare:	Patrik Svensson	

Feringe Hot Rod Association har idag cirka 200 medlemmar.
Fler är självklart välkomna. Föreningen är både SBF- och Svemo ansluten.
För 175:- (20:- för dig som är under 18 år) får du ett medlemskap i FHRA,
med alla de fördelar detta innebär.

Bankgiro: 5015-9219 FHRA Ljungby/Älmhult

Obs! Glöm inte att meddela när du byter adress.

Material till Klubbladet
E-postas till:

klubbladet@feringe.com

eller skickas med vanlig post till:

Bengt Lindstam
Nyvermanshult 1701
343 90 ÄLMHULT

Klubbens övriga email adresser

lo@feringe.com	- L-O Jonsson
resque@feringe.com	- Jouko Sjöstedt
resque.norr@feringe.com	- Torgny Mattsson
race@feringe.com	- Krister Karlsson *(Race sektionens Ordf.)*
cruz@feringe.com	- Mats Helmersson *(Cruisingsektionens Ordf.)*

Ordföranden har ordet!

Vilka fantastiska medlemmar vi har!
Nu kan vi snart sammanfatta årets säsong och man skulle kunna göra det med en massa ord men det som jag tycker passar bäst är nog ”Ni är fantastiska”. Vad skulle vi göra utan er!
Förarmässigt måste vi gratulera Per Bengtsson och hans team till årets EM-seger i klassen ”FIM Super Twin Top Fuel Bike”. Grattis!!
I övrigt kan jag nämna att Anders Jacobsson vann klassen Harley Drags i SDC och kom trea i HD klassen i sydcupen. Henrik Roos vann klassen Pro Street Bike i sydcupen. Åse Simonson vann bracketklassen i sydcupen. Lars Enlund kom tvåa i Sydcupen och fyra i SDC i samma klass som Henrik. Det är flera andra förare som har placerat sig bra i resultatlistorna.
Se sidan 5. Grattis alla! På funktionärsidan har det varit mer än någonsin. Aldrig har väl klubbens funktionärer har varit ute på så många grejor under ett år tidigare. Jag tror, utan att ha kollat, att någon av klubbens sektioner har varit aktiva i stort sett varenda helg mellan mitten av maj till början på september. Fantastiskt!!!
Ni kan ju läsa om en del av det som hänt i detta välfyllda Klubblad!
Jag vill även passa på och informera er om vad som hänt på ”banfronten”. I dagsläget har vi inte kommit så mycket längre utan håller fortfarande på med att få något klart till nästa säsong. Som det ser ut nu kan det bli vad som helst. Vi håller på och tittar på följande banor fortfarande: Feringe, Knislinge, Uråsa och Byholma. Det är i dagsläget ingen av banorna som varken är klara eller uteslutna.
Vi kommer att informera er så fort vi har något nytt att tala om.
Vi har ju de senaste åren premierat en funktionär som vi har skickat till den sista EM-deltävlingen på Santa Pod i England. I år var det dags för Krister Karlsson att åka. Krister är en av klubbens mest aktiva medlemmar. Han har varit med länge och är numera ordförande i Racesektionen. Han är en av de personer som lägger ner extremt mycket tid i det dolda. Han är även ute mycket på tävlingar och evenemang. Han var en given kandidat till epitetet ”Årets Funktionär”. Ni kan läsa om hans resa inne i bladet. Vem vet, det kanske är er tur nästa år! Om ni ligger i vill säga!
Nu börjar ju året gå mot sitt slut och vi skall snart börja planera för vinterns aktiviteter. Har ni något som ni vill hitta på så kom med förslag! Likaså kommer snart planeringen av årsmötet att snart starta. Det kommer att hållas i början av nästa år. Vi vet inte mer just nu. Har ni några bra förslag och idéer om vad vi skall göra för något roligt i samband med det, kontakta då mig!

Vi hörs!
Er Ordförande!

För dig som vill ha en annons i klubbladet eller på vår hemsida.....

Annons i **Klubbladet** 1 nummer:	300:-
Annons i **Klubbladet** 1 år (5 nr):	1000:-
Reklambanner på **hemsidan** maj och juni månad:	600:-
Reklambanner på **hemsidan** övriga månader per månad:	150:-
Reklambanner på **hemsidan/tävlingssidan** maj och juni månad	400:-
Reklambanner på **hemsidan/tävlingssidan** övriga månader per månad:	100:-

Låter det lockande?

Emaila till: klubbladet@feringe.com
eller till
info@feringe.com
eller ring/faxa till ordförande Patrik Svensson

Tel/Fax: 0476-158 67

Besök gärna vår hemsida
www.feringe.com

FHRA medlemmars topplaceringar i årets cuper.

Namn	Klass	Resultat
Per Bengtsson	Super Twin Top Fuel Bike	1:a EM 2003
Lars Enlund	Pro Street Bike	4:a SDC 2.a Sydcupen
Henrik Roos	Pro Street Bike	1:a Sydcupen
Anders Jakobsson	Harley Drags HD Klassen	1:a SDC 3:a Sydcupen
Mikael Andersson	MC Outlaw	4:a Sydcupen
Niclas Ahlberg	Standard Street	3:a Sydcupen
Åse Simonsson	Bracket	1:a Sydcupen

Action Meeet 2003

Första helgen i augusti var det dags för ett antal av klubbens medlemmar att bege sig norröver till Mantorp Park för att hjälpa till under säsongsavslutningen av Bilsports En Dag på Strippen evenemang.
På Action Meet samlas ett urval av aktiviteter såsom RS-bana, billjud samt olika utställningskategorier.
Som vanligt ansvarade Feringe HRA för aktiviteterna runt själva strippenkörningarna medan ett antal av Bilsports övriga samarbetspartners hade hand om de andra delarna.
Intresset för strippenkörning i har som bekant växt de senaste åren och i år hade inte mindre än 250 förare anmält sig till att köra på Mantorp Park.

Dagen inleddes tyvärr med ett regnväder vilket till att börja med omöjliggjorde att komma igång som planerat. Regnmolnen parkerade över banan och släppte då och då ifrån sig irriterande droppar fram till efter lunchtid. När regnet så småningom lättade började det tidsödande arbetet med att få strippen torr och säker för körningar.
Kraftigt försenade startade körningarna vid 15-tiden och de tålmodiga 8000 i publiken som härdat ut under paraplyer och allehanda regnkläder fick äntligen möjlighet att beskåda ett antal fina rundor på strippen. Körtiden förlängdes till kl 19.00 och detta medgav att förarna, som tålmodigt väntat i uppliningsköerna hela dagen, fick två svängar.
Utvecklingen i Europabilsklasserna fortsätter hela tiden och tiderna förbättras från tävling till tävling. På Mantorp gavs också de bästa förutsättningar eftersom banan helgen innan varit värd för EM-serien vilket innebar att fästet var utmärkt.

Således fick de som stannade kvar se flertalet körningar där klockan stannade strax över 10 sekunder.

Krister Karlsson

Per Bengtsson Champion i Super Twin

Vid årets sista race i Europamästerskapet, European Finals på Santa Pod i England, lyckades Per Bengtsson med sitt team ”The Beast” ta hem segern i 2003 års Super Twin-mästerskap.
Precis som det skall vara avgjordes det hela inte förrän i semin när Per i sin steghalva gick vidare till final, medan holländaren Ton Pels förlorade sin semifinal. Första platsen i mästerskapet stod nämligen mellan dessa två veteraner. Mästartiteln är den andra i Pers förarkarriär som faktiskt startade just på Santa Pod 1978. 25-årsjubiléum i år alltså! Teamet vann mästerskapet för första gången -99 och kan nu avsluta årets säsong som regerande mästare i denna nitroladdade klass.
Vi ringde upp huvudpersonen ett par veckor efter hemkomsten från England för att känna på stämningen i skånska Klippan.

Hur känns det nu ett par veckor efter European Finals?

”–Jo tack, man har väl landat nu även om det tar lite längre tid än det brukar göra. Måste ha med åldern att göra”, säger Per.

Har säsongen varit tuff i klassen?

”–Mycket tight vill jag påstå. För teamets del har det verkligen varit upp och ner, men vi är nöjda. Speciellt efter Norge där vi lyckades åka nytt personbästa på 6,57 s i elimineringens första runda efter ett struligt kval.”

Tycker du att ni blivit uppmärksammade i media efter årets seger?

”–Det får jag nog säga. Mycket tidningsreportage men även uppmärksamhet från TV-sporten som i år blivit mycket bättre när det gäller hojsidan.”

Du började med dragracing 1978. Vad tycker du om sportens utveckling under dessa år?

”–Det har varit en intressant utveckling av sporten minst sagt! Prestandamässigt tror jag att vi idag åker på samma tid vid 330 fot som vi -78 åkte på 60 fot. Det säger lite om den tekniska utvecklingen…”

”–Ska man sen säga nåt om klassen så började den ta form på allvar runt -98/-99 och idag är det mycket hög kvalité på hela startfältet.”

Några ord om framtiden?

”–Vi har diskuterat hur vi ska gå vidare i teamet sedan en tid tillbaka och vi funderar faktiskt på en timeout 2004. Det handlar INTE om att lägga hjälmen på hyllan utan snarare om att hitta en ny riktig motivering att fortsätta med all den tid och energi det tar att tävla på denna nivån. Vi har också lite funderingar på att spara på grejor och ekonomi för att eventuellt ta hojen till Australien 2005, där vi är klart konkurrenskraftiga. Och framförallt stämmer reglementet rakt av vilket det inte gör om man funderar på USA. I Australien kör man samtliga nitrobikes i samma klass och det vore en riktig utmaning för oss att visa var skåpet skall stå på en annan kontinent!”

Slutligen en kommentar om årets sista race på Podden.

”–Det är lätt att man tar till för stora ord men jag tror nog det var det bästa race vi sett hittills i Europa. Både vad det gäller prestanda och intressemässigt. Top Fuel är ju idag verkligen tävling vilket är mer än vad man kunnat säga tidigare år! Och prestandan är i ren USA-klass i många kategorier, speciellt med tanke på hur lite vi åker här i Europa jämfört med Amerika,” avslutar Per.

Från klubbens sida tackar vi Per med team för oerhört fin reklam både för klubben och sporten och säger givetvis grattis till 1:a bucklan i årets Super Twin Top Fuel-mästerskap!

”Team the Beast” består förutom Per själv, från vänster, av hustrun Christina Ottosson, Jan Lindström och Seth Pettersson.
Icke att förglömma är att årets nya läckra lackering utförts av ännu en klubbmedlem nämligen av Jan ”Juden” Petersson, en av teamets sponsorer.

Text & Bild: L-O Jonsson

Judens Tillbakablick...

Eftersom undertecknad har lyckats att få bort det som sitter längst ut på pennan, dvs. bläckplumpen, tänkte jag mej skriva lite om hur klubben blev till.
1980 startade jag en firma som jag kallade ”Auto-Car” i vilken jag importerade drivpaket, dvs. motorer, växellådor och bakaxlar. Jag var över i USA och skrotade 90 st bilar som köptes på bilauktioner. Anledningen till att jag skriver om firman är att jag hade mycket kontakter med jänkebilsägare.
För att återgå till klubbens historia så var det på det viset att jag har en kompis som hade en Pontiac TransAm -70 med 455” och 4-växlad manuell växellåda, som renoverade den i min verkstad. Samtidigt hade jag en Chevelle -65 med 396” Bigblock och 4-växlad manuell växellåda. Efter ett tag när bilarna började bli färdiga var det hets om vem som var snabbast (detta var sommaren 1981) och givetvis visste jag att det var jag!!!
Fast det tyckte inte min kompis (som heter Bo-Anders Gustavsson och jobbar numera som lärare på Haganässkolan).
Vi kom på den briljanta idén att vi skulle köra på Eneryda flygfält. Inte kunde det vara någon där klockan 04.00 mellan lördagen och söndagen.
Sagt och gjort. Vi mätte upp 402,33 meter. Undertecknad hade givetvis inte lyckats hålla käft utan hade sagt till några med potenta bilar att det skulle bli race.

Lördag kväll infann sig och vi samlades ett gäng på 5 st bilar här hemma hos mej i Judhult City.
Det var ett gäng förväntansfulla ungdomar som gav sig iväg till Älmhult klockan 03.00. När vi kom till Älmhult en kvart senare visade det sig att min hemmagjorda diff (AGA-diff) inte var så lyckad. Bilen ville ju bara gå rakt framåt. Efter ett tag lärde jag mig hur man skulle göra. Gaspådrag vid varje större sväng och allt fungerade. Väl inne i Älmhult var det flera stycken som behövde tanka, så vi stannade på macken mitt i centrum. Det fanns inte en människa ute. Det enda som hördes var våra V-åttor. Micke, en i vårt gäng, tankade först och när han körde iväg gasade han på ordentligt med följd att han fick bredställ med nosen rätt mot systembolaget (dom hade stängt). Vi hade för övrigt hjälpt honom med att trycka ner en 390 GT motor i hans -66 Mustang HT. Därefter körde undertecknad ut och hade samma problem.
Den nästföljande hade en lättare gasfot. När vi kom till ”Ingvars Kiosk” kom Bo-Anders Gustavsson med Pontiacen och några fler jänkare. Därefter körde vi mot Eneryda flygfält.
Det hade gått ett rykte i hela Älmhult om racet så när vi kom upp hade dom fem bilarna blivit tjugofem. Det hade börjat ljusna och det var ca 100 – 150 personer på plats som åskådare.
Vi hade på förhand utsett en starter vilken var Jan ”Räcer” Nordström från Tanåker, (är chopperbyggare och jobbar idag hos Calle i Moheda) samt placerat ut två bilar vid målgången. Fältet är ca 50 – 60 meter brett och man skulle blinka med lysena på den sida som den vinnande bilen körde. Vi lottade en stege. Kommer tyvärr inte ihåg hur många bilar vi var men det var inte en full 16-bilars stege.
Därefter körde dom första bilarna.
Där fanns en bil som ingen kände till vilken visade sig tillhöra en ”Börje Sunesson” från Hökön. Han hade en Pontiac Firebird -67 med 400 HK motor samt en dekal på kofångaren där det stod ”King of the Road”. Alla var överens om att dekalen skulle bort. Ack vad vi bedrog oss. Han vann hela racet.
Hur gick det för mig då? Jag hade ju helrenoverat hela bilen, bla. monterat större

bränsleledning. Bränslet räckte inte till vid fullgas i ettan och tvåan. Motorn dog. Den stora Holley 750 med större acc-pump tog mer än vad bränslepumpen gav. Bo-Anders då? Han spann hej vilt. Det gick mer på tvären än rakt fram med övervarvning till följd, vilket gjorde att två kolvar sprack. Alla som var på plats tyckte att det var skoj med den speciella stämning som var. Vi bestämde att ett nytt race skulle köras 14 dagar senare. Ryktet gick som en löpeld genom hela södra sverige och där var bilar från Lund, Kristianstad, Markaryd, Ljungby, Växjö, Vislanda och fler orter som jag inte kommer ihåg. Cirka 800 personer var på plats klockan 04.00 på söndagmorgonen. Inte dåligt. Det kom bla. folk med taxi. Vi påpekade att det var dumt att ta taxi för då ringer dom till sådana som vi inte ville ha dit (Blanka Knappen). Vi fick till svar av killen som kom med taxi att: ”-Jag visste inget om det här, det var taxikillen som tipsade om detta”. Tävlingen förflöt utan problem och en sak är säker, det har aldrig varit så mycket folk på Eneryda flygfält. Varken förr eller senare, inte ens dagtid. Summan av det hela blev att undertecknad, Bo-Anders Gustavsson, Jan ”Räcer” Nordström, Bertil Johansson, Harald Johansson, Börje Sunesson, Ola Borg, Mikael Johansson, Bengt Holmberg, Ronny Nöjdh och Mats Helmersson samt några till, samlades hemma hos mig och bildade klubben ”Hot Summer Cars”.
(PS. det är preskriberat nu.)

Vi hörs (är fortfarande med i klubben).
Jan ”Juden” Petersson

Final mellan Mikael Johansson i Mustangen och Börje Sunesson i Firebirden, startern heter Jan Nordström...

Foto: Annelie Rosell

Summer Meet – En nygammal företeelse!

Utfodring av funktionärer på fredagskvällen...

en tanke på att kontrollera om det var så bra som alla sade, för på den tiden körde jag hoj. Misstänker att man kanske inte hade smält in i gemenskapen.....
Därför undrade jag om jag hörde rätt när jag blev tillfrågad om att hjälpa till på Bilsport Classic Summer Meet 2003. Jo då, jag hörde rätt! Det var dags att skaka liv i de gamla (och ev nya) raggarna igen. Skitkul! Konceptet skulle vara detsamma som när det begav sig dvs

Det var ett bra tag sedan det talades om Summer Meet på Mantorp Park
När det begav sig så talade alla grabbar med amerikanska bilar om evenemanget som om det vore sommarens höjdpunkt och det var det förmodligen också. Själv hade jag inte

Bilutställning, Swap Meet, Dragracing, festligheter och Rock'n'roll.
Redan på fredagen började insläppet för de första entusiasterna. Camping fanns inne på området och de som inte gick och lade sig tidigt tog sig till VIP-tältet där de kunde avnjuta mat och dryck samtidigt som de lyssnade till rockabillymusik.
Under tiden som de ankomna deltagarna förlustade sig passade några av oss på att ta en förhandstitt på deras bilar. Det var många Ohhhh och Ahhh vart man än såg men en av bilarna gjorde oss i det närmaste mållösa. En kraftigt modifierad Dodge ändrade färg efterhand som man gick förbi. Senare fick vi veta att det heter kameleontfärg. Helt otroligt vilken effekt det blev i

Kameleontfärgad Dodge Matador -60, vilken blev Sveriges Snyggaste Bil 2003...

sommarnatten!
Det fanns inte bara bilar i superskick utan även husvagnar. Mitt favoritekipage var en bil i två gröna nyanser och guldemblem med matchande husvagn.
Vi som skulle jobba på evenemanget passade på att inkvartera oss på Sjögesta Motell.
Jag kom till detta anrika motell av gammal amerikansk modell, ni vet med bilarna stående utanför dörren, som en av de sista funktionärerna. Vilken syn!
Även här stod massor med fina bilar och då menar jag inte sådana som man ser på parkeringen utanför Maxi. Bara hederliga amerikanska bilar så långt ögat nådde.
Dock hade en customiserad Volvo lyckats att smyga sig in.
Lördag morgon och nu skulle Summer Meet börja på allvar.
Uppliningsköer hade gjorts i förväg till de olika klasserna och besiktningspersonalen påbörjade sitt arbete. Deras falkögon missade inget och lyckades i sin iver även att besiktiga min Cadillac och placera den i klassen New Race.
Som om jag skulle gasa.....

Den ivriga besiktningen som var utrustade med falkögon.....

Uppliningskön med både nybörjare och vana bracketförare.....

Sjögesta Motell, i amerikansk 50-tals stil...

”Favoritekipaget”, 1959 års Dodge Custom Royal Convertible med husvagn i matchande färger, blev förståeligt nog uppmärksammat....

En deltävling i ”Nordtrafik Bracket Cup” samsades med dem som körde bara för att få en tid på sin bil. Flera av de som körde hade aldrig kört med tidtagning tidigare. Efter att de kört några gånger arbetade de upp sin teknik och hornen växte längre ut. Vi får hoppas att de fick blodad tand och kommer tillbaka på banorna igen.
De som inte körde på strippen kunde ställa ut sin bil. Ett flertal klasser fanns för dem som ville se hur just deras bil klarade juryns bedömning. Utställningen ackompanjerades av tidstypisk livemusik.

Även Sveriges Finaste Bil korades. Det välförtjänta priset tog Karl-Johan Johansson från Rockneby hem med sin Dodge Matador -60. Den med kameleontfärgen ni vet.
De som kanske inte hade alla delarna till sin bil kunde kanske hitta dem på swappet.
Många prylar, konstiga prylar, nyttiga prylar, ja alla prylar man kan tänka sig fanns att tillgå. Kanske hittade någon just den prylen han letat efter de senaste 15 åren.....

Dodgehäckar på rad, en härlig syn för alla och en var...

På lördagskvällen bjöds det åter upp till dans i VIP-tältet. Det fanns även mat och dryck så festen var ett faktum. Om man behövde ta en nypa luft mellan danserna var det bara att gå en runda i depån och insupa atmosfären och njuta av de vackra bilarna. För de som inte bara hade en stor motor under plåten fanns det möjlighet att testa banracing under söndagen. ”Classic Mustang Club Sweden” höll i detta och det fanns säkert ett flertal av förarna som kände sig som Steve McQueen. Även bilar av andra märken än Ford deltog.

...och Rock´n Roll med ”Little Bo and The Virgins”...

En bil i otroligt fint skick av det ovanligare slaget, en Kanadensisk ”Ford” dvs. en Monarch Richelieu från 1956...

Denna helg var en riktigt trevlig tillställning som tillgodosåg alla förekommande smaker. Jag hoppas på att det till nästa år kommer ännu fler deltagare som vill handla prylar, ställa ut, lyssna på musik, umgås, köra ikapp eller varför inte bara titta.

Text: Pamela Hoogervorst

Bild: ”Bengt-Åke Olof-staM”

Grillparty vid Åsnen, Rockparty i Hulevik...

Ewa och jag spolade av Chryslern den 23 juli för att åka till Hulevik.
Första stoppet blev i Älmhult där samlingen var utanför Silverdalen.
Flacke var där med sin Ford tillsammans med Lisbeth, Patrik och Sussi. Bengt, Bitte och Anna kom även de med sin F… där även Johnny och Per-Inge bänkat sig.
Görgen dök upp med sin Kerstin och Jan lyckades vi lura in i vår bil.
Därmed var vi redo för nästa stopp. I Gottåsa stod redan Ekis med dam och väntade, kul att ses igen och tack för att det blev ytterligare en Mopar. Dagen till ära hade även familjen Lundmark bestämt sig för att åka raggarbil. Lotta tillsammans med barnen Hanna och Axel överraskade Peter med att i smyg anlita Ekis som chaufför på deras bröllopsdag, tack för det.
Bertil och Celina hade som vanligt putsat upp den gamle plåtcabben och var redo för vidare färd till Torne. Här fanns glädjande nog en ny medlem, Karl-Erik med dam, i en mycket tjusig Oldsmobile -58. Allmänt stopp vid Åsnens strand och hungern (och lite törst) gjorde sig påmind. Nu var det dags att plocka fram grillar med tillbehör. När oset lagt sig och alla var mätta och belåtna av vad klubben hade bjudit på drog vi vidare till kvällen höjdpunkt; Rockparty vid Hulevik Beach. Årets artist i Hulevik var en gammal rocklegend som fortfarande kunde få knäna att snurra. Vi stampade och klappade takten långt in på natten och tackar samhällsföreningen för ännu en lyckad tillställning.
Vi begav oss trötta hem och ännu ett cruisingevenemang var över.

...precis som en reklambild... från GM samarbetande med Mopar? Bilarna är inte från samma decennium, men om man bortser från detta så...

Text: Mats Helmersson.

Bild: Den som för tillfället råkade hålla i kameran när bilden togs...

Karl-Erik Larssons fina Oldsmobile från 1958...

Bengt-Ingvar Eklunds Chrysler Windsor -61

De matfriska ”ungdomarna” under måltiden...

Bertil & Celina Johanssons Ford Skyliner -59

Kvällens artist...

Long-Way Cruising...

Tidigt på förmiddagen den 15 juli klockan 10.00 begav sig fem bilar fyllda av nybörjare och gamla vana småvägscruisare i väg ifrån parkeringen vid Folkets Hus i Älmhult på historiens längsta småvägscruising. Vi var till antalet 14 st deltagare fördelade på fem bilar, vilket statistiskt sett blir 2,8 personer per bil, men eftersom Fordarna är väldigt populära (läs bekväma och pålitliga) att färdas i fick de två fordonen av detta märke skjutsa på hälften av deltagarna. Moparkoncernens representanter fick ta hand om ca 21,43 procent av deltagarna och slutligen i GM representanten fick det bara plats 2 deltagare. Att åldersgruppen ”0 till 9” år var betydligt underrepresenterad, med endast en representant jämfört med åldersgruppen ”40 plus”, uppvägdes i någon mån med att erfarenheten i denna åldersgrupp är betydligt större i förhållande till levda år än i den äldre gruppen. Den yngre gruppen (bestående av Anna 7 år) har i mer än halva sitt liv troget småvägscruisat varje sommar jämfört med ”40 plus” gruppen (bestående av knappt nio personer) där endast ungefär hälften var erfarna småvägscruisare med 7 till 15 cruisingar bakom sig. Vi hade i år även två stycken nybörjare med oss där femtio procent denna grupp bestod av representanter för ”40 plus” gruppen. Detta kan verka lite komplicerat för den oinvigde men rent statistiskt sett är dessa fakta intressanta. För den som bryr sig vill säga! Vid elvatiden anlände vi till vårt första mål, Sporrakullagården, nordens bäst bevarade 1600-talsgård, belägen en knapp mil norr om Sibbhult i Östra Göinge Kommun. Där blev vi väl omhändertagna av Tore Persson som guidade runt oss med trovärdig sakkunnighet ibland såväl byggnader som kringliggande natur.

Tore Persson, vår guide vid besöket på Sporrakullagården, berättade allt som var värt att veta om gården och omgivningen...

Två väkända profiler, Mats & Åke, med baksidan mot baksidan av ett av de gamla husen...

Värmen började dock bli lite för sträng mot somliga deltagare som ihärdigt jämrade sig om att de var hungriga och att de ville bada. Nåväl, det var ju meningen att det skulle vara en nöjestripp så nästa anhalt blev Immelns badplats där den medhavda matsäcken inmundigades samt kroppar svalkades i det ljumma insjövattnet. En hembakad sockerkaka fick även stryka på foten för glupska cruisare och jämmer och klagan falnade till obetydlighetens rand. Dock lämnade vi platsen för fortsatt färd efter ca en timmes paus. Vår tripp gick vidare på allt mindre ”företrädesvis belagda” vägar slingrande genom det nordskånska landskapet genom bla. Torsebro och Färlöv. Större vägar undveks nogsamt. Inte förrän vi anlände till Önnestad, en bit nordöst om Kristianstad, pustade vi ut med en glass. Nu hade förmodligen ”jämmerhalten” återigen återställts till det uthärdliga. På färden kunde de entusiastiska deltagarna gnugga hjärnorna med några frågor som delats ut till samtliga, men det är väl förståeligt om koncentrationsförmågan bara räckte till att titta på omgivningen när vi gled fram bland slott och herresäten som till exempel Ovesholms Slott. Vi undvek nogsamt större samhällen som Tollarp och Sönnarslöv. Tyvärr blev vi tvungna att, givetvis snabbast möjligt, ta oss igenom Degeberga för att landa vid ett delmål där vi också blev serverade en sen lunch. Målet var Forsakar, en restaurang med vidhängande attraktion i form av ett vattenfall. De stackars deltagarna åt som om de inte sett mat på veckor och därefter vidtog ett motionspass i form av vandring till vattenfallet. Detta hade vid tillfället nästan torkat ut i den svåra värmen men vi lyckades ändå se några vattenstänk när vi bestigit den oländiga terrängen upp till vattenfallet. Tillbaka på vägen (on the road again) kämpade vi oss genom det allt mer utplattade landskapet på väg mot resans huvudmål. Tomelilla, vilket är ett alldeles på tok för stort samhälle för att köra igenom

Efter mycket klagan över värme och hunger ”strandade” vi på stranden vid Immelns Badplats för att bla. äta sockerkaka...

...när vi gled fram bland slott och herresäten som till exempel Ovesholms Slott...

Vattenfall är grejor som får vatten på fall, som i det här fallet "Forsakar"...

på en småvägscruising, undveks med nöd och näppe när vi anlände till Tryde. I denna "förort" finns en oas för nostalgiker och folk med näsa för gamla saker man trodde att man glömt bort. Stället heter "Tryde Nostalgi Café" och drivs av Kaj Persson, vilken berättade att han för cirka femton år sedan började samla på saker som ingen annan ville ha. Saker som nu nästan fallit i glömska och väcker barndomsminnen och nostalgin till liv. Grejorna är inte antika än på länge och knappt någon orkar ta vara på saker som inte har något värde. Det börjar, just på grund av att det knappt finns ting från femtio, sextio och sjuttiotalet kvar, bli ett visst värde på en del grejor. Till och med grejor från åttiotalet väcker nostalgikänslor märkte vi när vi gick runt med käftarna öppna av häpnad. Kaj har även ett antal bilar, en del renoverade till toppskick och en del ska renoveras, och även några cyklar samt några mopeder. Vi fikade och gick rundor i alla skrymslen för att upptäcka ännu fler grejor.

När vi, efter närmare en och en halv timmes besök, skulle bege oss iväg för att besöka ytterligare ett delmål, ett museum, utbröt en liten diskussion (egentligen var det ingen diskussion alls, alla var överens) där vi beslöt att vi var nöjda med kulturchocker för dagen. Dessutom var tidsschemat sprucket med över en och en halv timme. (Vi två, Åke O och undertecknad, som förberett "den långa färden" nekade förstås ihärdigt till att ha satt upp ett tidschema.) Vi tackade för oss och började den långa återfärden. Denna återfärd hade även den ett delmål bestående i korvgrillning och prisutdelning i den (tydligen) allt för svåra frågesporten som deltagarna hade försökt koncentrera sig på under dagen. Korvgrillningen ägde rum i Brösarps Backar, närmare bestämt på den stora rastplatsen. Korven var god och grillmästarna var ytterst skickliga så det var klart att den avslutningen blev lyckad. Tyvärr var några deltagare tvungna att bege sig hemåt innan de fick korv på grund av att dom måste sköta sina jobb dagen därpå. Klockan

Tryde Nostalgi Café, med museum fyllt med gamla saker för oss som gillar nostalgi...

var vid grilltillfället ca 21.30 och vi som bor i Älmhult hade ca 10 mil hem. Nåväl, dom hade varit gott sällskap under hela dagen, nu fick vi klara oss själva. Dom missade även den lustfyllda prisutdelningen i frågetävlingen som redovisas här nedan.
Vinnarna i den *ytterst* svåra frågetävlingen var: 1:a Mats Helmersson, 2:a Ewa Bergstrand och 3:a Per Bengtsson.
Vi gratulerar dessa "Messerschmittar" till sina placeringar och ber dom även att hitta på bättre frågor till nästa år eftersom en hel del klagovisor hördes under dagen beträffande dessa frågors "felaktiga beskaffenhet".
Tilläggas bör att ingen hade alla rätt!
Kanske var det därför det knorrades i ledet.

genom dimbankar tjocka som vaniljsås, men hem kom vi och trötta var vi.
Jag lade personligen huvudet på kudden i mitt hem en bra stund efter midnatt och då tog följande tankar form: Inte ens på det glada nittonhundratalet hörde man talas om någon sådan långcruising. Hjärnorna bakom detta otroliga spektakel är givetvis Fordägare och entusiastiska småvägscruisare och har dessutom, så att säga, magar!? att tycka sig vara de mest framgångsrika i detta svåra gebit: att planera en av världens längsta småvägscruisingar, om inte världens och världshistoriens genom tiderna allra längsta!
Tjugosex mil färdades vi innan vi nådde huvudmålet och vägmätaren skvallrade vid

Ford Taunus HGV -61 i väntan på renovering...Notera "amerikalysena" dvs. dubbla strålkastare...

He He! Det har kommit till arrangörens kännedom att vissa fordon utnyttjade "livlinor" i form av mobiltelefonsamtal till folk med större kunskaper än dom själva, men eftersom ingen av de två som fuskade på detta vis kom på första eller andra plats får det räcka med att dom förhoppningsvis skäms.
Hemfärden kördes i sporrsträck norröver, hemkomsten om en sträcka på dryga fyrtio mil totalt.
Småvägscruising - för oss som hellre kör långt än fort…

Text & Bild: Bengt L. / Gammal Småvägscruiser, knappt "40 plus".

Korståg till Varberg

Status: sol, hög temperatur/ högsommarvärme, klar sikt, någorlunda varm asfalt (= bra grepp).
Fredagen den artonde juli 2003 strax före klockan åtta i Loshult City: En Ford HGV dockas mot en Chrysler Convertible för

Kl. 08.00 dockning och överföring av last...

att ”viss last” ska ”överföras”. ”Lasten” och passagerarna, bestående utav Mats H, Ewa B, Bitte M, Per-Inge N och Bengt L, ska färdas mot ett mål, men inte vilket mål som helst, utan: ”målet med denna resan är att kunna uthärda den långa vintern med hjälp av roliga – och mindre roliga – minnen från sommaren i glada – och mindre glada – vänners lag”.
På tal om ”glada vänner” stannar ytterligare en Ford (med en mindre bostad vidhängd baktill) till i Loshult City. En glad vän i form utav Åke O. stiger ur dragbilen för att meddela att ” – Nu är jag också på plats”.
Den långa och mödosamma färden tager sin början och första anhalt är ”Judhult City” för att medbringa ytterligare en individ (glad vän). Denne är faktiskt vaken så pass tidigt på morgonen!

En liten anteckning i marginalen sker, med ett litet plus framför. Jan P. heter denne nypåstigne passagerare, kallas även (och oftast) för Juden. Detta är inte på grund av att han på något sätt är jude. Tvärt om. Han bor emellertid i Juddhult (stavas med två D) men i årtionden har namnet förvanskats från mun till mun, från far till son, skrönor har berättats och så vidare, tills Jan P. till slut har blivit ”Juden” kort och gott. Inte för att han är speciellt kort, tvärt om, men hans namn har kortats från ”Jan” till ”Juden”. Detta resonemang kan tyckas lite konstigt men räknar man även hanses efternamn på nio bokstäver har en väsentlig mängd bokstäver sparats in på detta sätt. Den nypåstigne välkomnas av de övriga. Nu fortsätter färden, skojet och glammet har förbytts till allvar...
Vid nästa stopp råkar vår karavan på två bilar och en husvagn stanna i anslutning till ytterligare en grupp vilka, även dom, är ute på pilgrimsfärd till Varberg och ”Wheels & Wings”. Det anmärkningsvärda i detta är att dessa (något äldre, ja nästan – om inte redan – pensionärer) pilgrimer även dom

...vi våndas och plågas svårligen med solen gassande mot våra hjässor...

...vanliga raggarbilar, raggare...

har en husvagn på släp. Av någorlunda samma årgång. För övrigt vräker vi i oss medhavd mat och kaffe för att strax därpå påbörja den första pilsnern. Lite tidigt kan tyckas då klockan nyss passerat elva, men är det semester och dessutom korståg till Wheels & Wings får väl detta anses vara helt i sin ordning. Påpekas bör att chaufförerna endast är tillåtna att dricka kaffe eller läskeblask. Till chaufförer räknas Mats H. och Åke O. eftersom dessa framför sina fordon, dessutom med elegans. När vi en knapp timme senare anländer till ”Himle Camping” får vi reda på att: (detta bör läsas med löjlig röst och med en löjlig min för att i så stor utsträckning som möjligt förlöjliga tanten som sade det) ”– Det är fullt. Alla platser är bokade, ni får köra vidare till nästa camping…”

Detta, i sanning, dräpande besked var inte vad vi hade väntat oss, inte minst pga. att undertecknad, redan i slutet på februari innevarande år, hade gjort en förfrågan om bokning av stugor eller tältplatser. Då blev svaret: (med löjlig röst osv.…) ”– Stugorna är uppbokade av samma människor som har haft dom sedan tio år tillbaka. Du vet, det är något med bilar i Varberg… och tältplatserna kan man inte boka i förväg, men det brukar alltid finnas platser…”

Nu är läget allvarligare än någonsin. En svårmodig tystnad sprider sig ibland pilgrimerna. Vi diskuterar för ett kort ögonblick om vi ska godta detta svar. Vi våndas och plågas svårligen med solen gassande på våra hjässor. Vi ser ingen utväg…

Inte förrän tantuslingens synnerligen trevlige make anländer, i samma ögonblick som vi nästan givit upp, och viftar undan tantens svammel med: ” – Om ni inte behöver el till husvagnen finns det några platser här borta. Följ mej.”

Och se, saken löste sig lätt som en….

Till och med tältet kommer upp lätt som en… mest pga. av att Juden och Åke avstår att hjälpa till. Dom provsitter i stället de medhavda stolarna på behörigt avstånd under glada tillrop och visslingar. Redan vid ett- halv två tiden parkerar vi våra fordon ibland de andra gamla fordonen på plats i vår ”heliga stad”: Varberg där Wheels & Wings 2003 pågår för fullt. Detta arrangemang blir inte heller det mindre eftersom åren går och vi förbleknar (trots vår otroliga utstrålning) samt blir endast ytterligare några fler besökare i den stora massan av flygplan, USA-snutbilar, ”sällsyntabilreplikor”, ”extremfinbilar”, vanliga raggarbilar, raggare, finbilsentusiaster och ”fulbilsentusiaster” för att nämna några. Redan klockan 16.00 stänger utställningen för dagen varför jag knappt hinner titta på alla utställda fordon. Detta inte minst beroende på det stora antalet nasare på ”Swap Meet” som ju tar en god stund att gå igenom. Trötthetен börjar ta form och man undrar lite grand hur man ska orka med hela

..."den nakne kocken", med bla. nyplockade hallon i sin mugg...

kvällens förlustelser….
Efter ombyte från "semesteruniform", dvs. klaffedaler/sandaler, t-shirt och solglasögon till lite mera "raggaruniform", dvs. jeansjacka, jeans, t-shirt, kofösarstövlar (cowboyboots) och solglasögon samt en öl i ena handen och efter en pizza i en lokal pizzeria (gjorde nog en extra hacka denna helgen) hägrar höjdpunkten. Korstågets mål, klimax på resan: CRUISINGEN.

Plötsligt är trötttheten totalt bortblåst. Ölsuget är extremt och längtan efter att åka runt i baksätet med belåten och överlägsen min utan att låtsas om de som kantade gatorna för att titta på alla fina bilar är outhärdlig. Det där med att inte låtsas om folket som kantar gatorna är en sanning med modifikation. Är bara "folket" tillräckligt snygga samt av rätt kön får dom ganska mycket uppmärksamhet. Liksom små barn som vinkar ihärdigt på alla "raggare". Det är inte lätt att avgöra vilka som tittar på vilka. Vilka är det som är "aporna" och vilka är det som är besökarna i "djurparken". Efter en stunds tänkande kommer man fram till att detta beror på var man befinner sig. På trottoaren eller i en cruisande bil. Eftersom det, som alltid på en större cruising, kommer ett läge där det inte längre är lönsamt att glida runt i en bil om man vill se mycket bilar och folk, parkerar man bilen och går istället runt, kanske stannar en stund för att titta på de förbi-cruisande bilarna och det är då man funderar på om man är åskådare i den runtcruisande bilen eller om man är åskådare när man går eller står vid vägkanten. Det är stora och djupa funderingar som inte går att lösa i

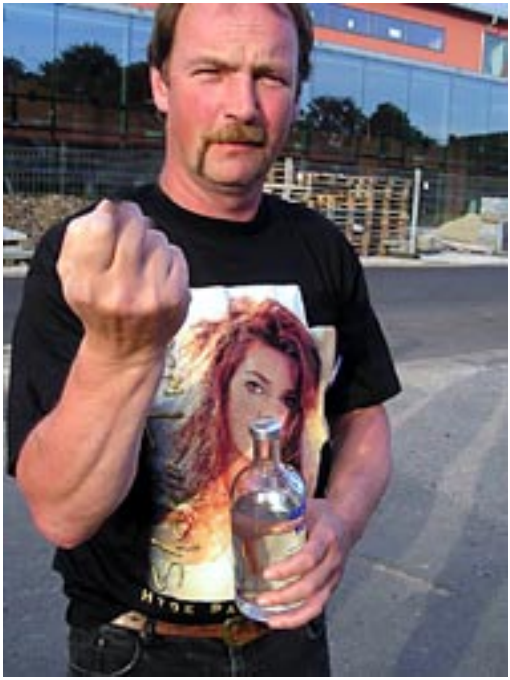

Ewa körde även hem oss under överinseende utav Mats som läste "Boken om Chrysler" till hjälp...

detta simpla forum, men tanken svindlar ändock. Är vi alla åskådare eller är vi ”apor”. Nåväl, upplevelser som man kan få under en cruising av detta format lever man gott på under kommande vinter, eller vad sägs om att bli antastad cirka var fjärde minut om att ”ta en klunk på sjuttifemman”, av en individ i vårt eget sällskap. Hade man antagit varje ”antastning” hade det inte blivit mycket upplevt denna kväll. ”Antastaren” blir till slut av med sitt brännvin och somnar sedermera gott av utmattning, förmodligen, dock inte förrän vi kommer ”i hamn” på vår camping. Vi träffar även ett antal bekanta från våra hemtrakter såväl som några från andra trakter vilka alla har lika gott åt spektaklet (cruisingen) och verkar trivas med tillvaron i Varberg-city. För körningen på kvällskvisten står Ewa, vilket hon gör med bravur, bland ridande poliser, vinglande fyllon och diverse galanta såväl som anskrämliga fordon, utan att så mycket som vare sig skälla ut eller att bli utskälld en enda gång. Enda fadäsen är vid ett besök på McDonald´s ”McDrive” där några (över?) förfriskade damer i medelåldern råkar stå i vägen (utan bil) för denna bestämda chaufför och de får följaktligen några tillrättavisningar, vilka dom följer och vi får till slut våra hamburgare. Mat är halva födan…. Vi tröttnar emellertid på att ha roligt och återvänder till ”Himle Camping” för att ”sova in” några timmars förlorad sömn. På morgonen därpå, dvs. lördagen, serveras vi frukost av oss själva och av ”den nakne kocken”, med bla. nyplockade hallon som kan ses på bild här intill. Den smakar förträffligt och vi förundras av vår vigör

...och” fulbilsentusiaster”...

Jan P...kallas även (och oftast) för Juden ...

åldern till trots. Vi hade ju inte precis lagt oss före midnatt, ej heller opåverkade utav upplevelser och rusdrycker. Hemresan flyter på utan några som helst problem, kanske pga. att Mats läser ”instruktionsboken” under färden. Vi ”Pilgrimmer” ser redan fram emot nästa års ”korståg” till Varberg.

Text & Bild: Bengt L. / Pilgrim.

Rock och Motorparty i Tyrolen

Undertecknad blev av Mats Helmersson (Cruisingsektionens ordförande) informerad om att en förfrågan hade kommit ifrån en av arrangörerna av ”Rock & Motorparty” på festplatsen ”Tyrolen” i Pingst, om vi (Cruisingsektionen) kunde tänka oss att ordna en bilutställning under festligheterna. Eftersom Mats själv inte hade tid frågade han vidare och jag svarade att om det bara finns någon mer som är intresserad så visst kunde man tänka sig det.
Jag ringde Åke ”Flacke” Olofsson och visst var han intresserad.
Vi åkte upp till ”Tyrolen”, som ligger i Blädinge några kilometer söder om Alvesta, för ett första möte med arrangören ”Nöjespyramiden” representerade av Harald Petersson, Carina Olsberg och Johan Möller. Vi lade där upp riktlinjerna för utställningsdelen, vilket inte var så svårt.

En klassisk vy från Blädinges ”Tyrolen”...

Lördagen den 7 juni var det så dags för undertecknad, Flacke, Bo Nilsson, samt Harald och Bertil Johansson att vara på plats för att ordna bilutställning. Vi åkte upp på förmiddagen och det vi skulle göra var att ställa upp bilarna på grönytorna inne i Tyrolen. På plats var även ”Slatthog Flyers”, ett MC-gäng från Moheda som hade hand om MC-utställningen.
Det kom ett 40-tal bilar under de två dagarna samt ca 500 besökare dagtid. På lördagskvällen kom det ca 350 och på söndagskvällen ca 700 besökare. Där var även ett digert musikutbud. ”Jerry Lee Lewis Karlsson”, känd från ”Sikta mot stjärnorna” uppträdde på lördagseftermiddagen. På kvällen spelade ”Time Machine” på den stora scenen och på den lilla spelade ”Rock Fire”. Vid midnatt körde ”Rydell & Quick” sin show på utomhusscenen. Dom var otroligt proffsiga och det var

Det målade taket är intakt och ser likadant ut som för 40 år sedan ...

mycket se & hörvärt. Klockan 01.30 åkte undertecknad hem. På söndagen var det bilutställning från klockan 12.00 till klockan 16.00 och det var något mer bilar än det varit på lördagen. Det var fint väder och god stämning. Vi hade fått ihop ett brett utbud med bilar med bla. Ford -32 Hot Rod, Chevrolet -37 samt även några 50-talare och några 60-talare. Bästa bil blev en Pontiac -57 med tillhörande tidstypisk husvagn. Ägare Roger Kranstedt, Ryd.
Tvåa blev Bertil Johansson med sin fina Ford Skyliner -59 från Vislanda.
Trea blev Ulf Ekdahl med en mycket fin Pontiac Bonneville Convertible -66, från Grimslöv. På MC- sidan vann Bengt ”Bengan” Ivarsson, Moheda.

Jerry Lee Lewis Karlsson in action...

Prisutdelningen förrättades av Peter Jezewski som underhöll på eftermiddagen. Därefter var vårt uppdrag slutfört.
Är man på en festplats är det ju dumt att inte ha det lite trevligt så på campingen utanför intogs det lite ”batterivatten” (finns på femlitersdunkar).

Bilutställningen med vinnaren närmast, Pontiac -57 med tidstypisk husvagn vilken ägs av Roger Kranstedt från Ryd...

...pose med en riktig ”Tyrolen Babe”...

Där spelade även kvällens stora begivenhet, ”The Refreshments” från Gävle. Tyvärr började det även denna kväll att regna men alla som var där var överens om att det hade varit en mycket trevlig helg. För den som inte varit på ”Tyrolen” kan nämnas att det är en gammal dansbana med anor från 60-talet. Det ser likadant ut som det gjorde -62 med otroliga målningar i taket. Ett utförligt reportage om stället har publicerats i tidningen ”Nostalgia” nummer 10 -2003. Summan av det hela var en mycket trevlig helg, med tyvärr ett lite för litet antal besökare, men det är bestämt att det blir ett nytt ”Rock & Motorparty” även nästa år.

Jag passade även på att värva en ny medlem till Cruisingsektionen, Karl-Erik Larsson från Ingelstad. Han har en fin Oldsmobile -58. Känner mig tvungen att få lite balans i Cruisingsektionen för det finns nästan bara Fordägare och dom börjar bli stöddiga (ingen Ford på våran gård, ska jag säga som äger en Ford -47 Coupé). How ever, efter inmundigandet av ”batterivatten” gick vi så in för att titta på ”Rock Fire”, som spelade på lilla scenen. På utescenen spelade ”Swinging Blue Jeans” från Great Britain, vilka var mycket bra.

Får även passa på att tacka medarbetarna på FHRA för en bra arbetsinsats.
Framför allt samarbetet med Flacke.
Vi ligger på exakt samma våglängd (fast han är Fordägare).

Text: Jan ”Juden” Petersson, Olds -58 ägare.
Bild: Åke ”Flacke” Olofsson, Galaxie -61 ägare

FHRA Five Camp 2003

Lördagen den 23 september var det återigen dags för årets upplaga av den ärofyllda FHRA femkampen. Under

”Mr Wordpusher” med solen i ögonen...

lördagsförmiddagen visade sig inte vädret från sin bästa sida utan det regnade mycket… men framåt start vid 15-tiden avtog regnet och vädret blev nära nog perfekt för en utedag!

Det var många ”laddade” deltagare som dök upp när det var dags för den första grenen som var jaktstigsskytte. Vi var tio stycken som sköt fem dubbelmål på Åbogens skjutbana med varierande resultat. Denna gren lyckades jag bra i. Jag vann på 90p av 100 möjliga. Under tiden som de vuxna gick stigen var Hasse (skjutledaren) med barnen och sköt luftgevär så att även de fick sin beskärde del av skyttet. Efter det var det dags för lerduveskytte på trapbanan. Dock visade det sig att lerduvekastaren hade havererat, så vi fick helt sonika skjuta på Skeetbanan istället och det var inte lätt. Alla lyckades dock med att träffa minst en av de tio duvorna. Per Bengtsson var klar vinnare i lerduveskyttet då han fick ner sju av tio duvor. Efter skyttet var det dags för en välbehövlig fika paus. I samband med detta kom vi fram till att vi behövde ändra lite i tävlingen på grund av att strulet med lerduvorna tog lite längre tid än beräknat. I detta läget bedömde vi att vi inte skulle hinna med någon fisketävling så vi tog beslutet att de återstående grenarna skulle vara Kanotrace, Varpa och Yxkastning!!!!

Luftgevärsskytte för minderåriga...

Så när vi fikat klart begav vi oss till kanotstrippen där en fjortonkanoters stege lottades fram. Detta var som vanligt ett sevärt skådespel. Det var mycket jämt och när storfavoriten Tobbe blev utslagen i semi av en rookie i femkampssammanhang nämligen, den forna ordföranden, Jan ”Juden” Petersson så insåg vi att allt var möjligt. Jag lyckades dock också ta mig till final och fick där möta ”Juden” som blev mig övermäktig i en tight finalpaddling.

Varpa kastningen, ”piece of cake” för vissa ...

Efter paddlingen gick vi tillbaka till Bengtssons Sågverk där vi tände grillarna så att vi skulle få något gott i magen efter de två sista grenarna. Varpan var nästa gren och det är en rolig Gotländsk kastgren där man kastar två flata stenar så nära en pinne som möjligt. Inte helt lätt men det visade sig att självaste klubbladsredaktören Bengt var en mästare på detta och lyckades få varpan att stanna endast åtta cm från pinnen.

Nu var grillarna klara för grillning, men det var inte vi utan vi tog oss ann den sista grenen med viss tillförsikt då ingen hade kastat dubbeleggad yxa tidigare. Tobbe hade lagt en ”liten” stock (ca 1 m i diameter) med rotändan utåt i en sågspånshög så att vi skulle ha en bra och ofarlig kastbana. Detta var inte lätt!!! Det var inte alla som träffade precis. Men det var roligt.

Mr ”Juden” vinner över ”Mr Wordpusher i finalen...

T. Bengtsson kastar tveeggad yxa...

Segrade i denna grenen gjorde ”Juden”. Nu var alla grenarna avklarade och korvgrillning var det som väntade. Det var mycket uppskattat och under tiden som vi åt räknades resultaten fram. På 4:e plats kom Per Bengtsson på 33p och på delad 2:a plats kom Patrik Pettersson och Torbjörn Bengtsson på 33.5 p. Och vinnare blev faktiskt jag själv på 39 p. Detta berodde nog mest på att jag lyckades hålla en jämn nivå i alla grenarna. Som vanligt var detta en mycket trevlig och lyckad dag. Vi var väl ca 20 stycken som tillbringade eftermiddagen och kvällen tillsammans. Hoppas att vi blir ännu fler nästa år och att kampen blir ännu tightare.

Text: Patrik Svensson

Bild: Bengt Lindstam

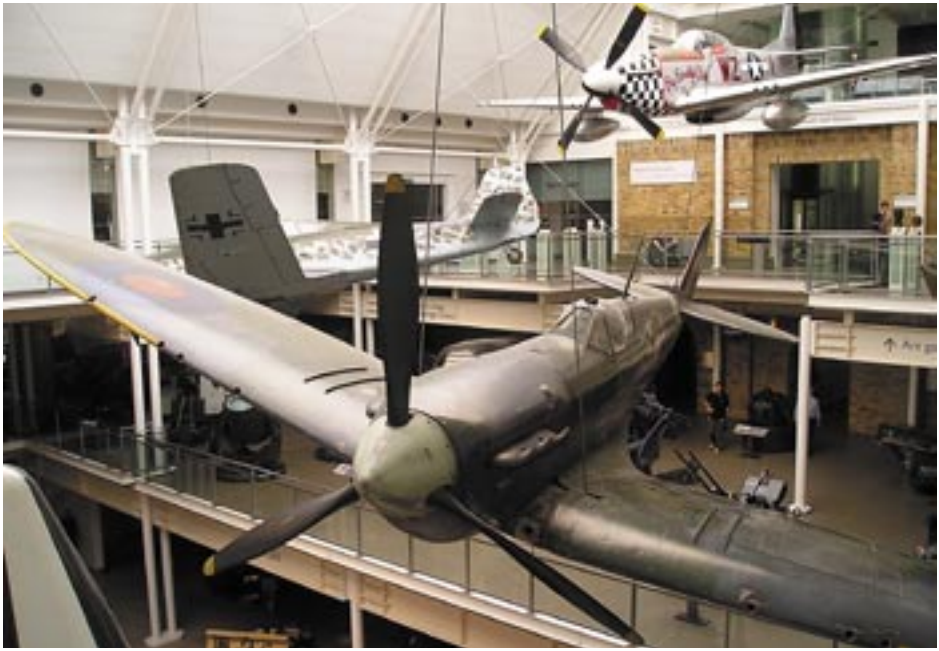
Den före detta grenen i fivecampen, ”korwgrillning”, körs numera utom tävlan...

Santa Pod Raceway 2003

Resan mot Santa Pod började på onsdagskvällen den 3:e september i nådens år 2003. Undertecknad körde söderöver för att på vägen mot flygplatsen hämta upp övriga ur resesällskapet. Första anhalt var Älmhult där reseledare LO Jonsson mötte upp. Färden gick vidare mot Osby och påstigning för Olle Wetterqvist. Sista stoppet gjordes i Kristianstad där Mats Dehn slöt upp och därmed var sällskapet komplett och den sista etappen mot Sturup antogs. Något försenade landade vi på Stansted och en taxi vars förare tillämpade ett offensivt framförande av sitt fordon tog oss till det tillfälliga natthärbärget. Ingen av oss behövde vid det här laget vare sig vaggning eller godnattsagor för att somna.

Olle Wetterqvist, Mats Dehn och reseledaren L-O återställer ölhalten i kroppen...

Imperial War museum i London...

Torsdagen användes för att hämta upp bil samt vidare transport till Rushden och Pine Cottage Bed & Breakfast som skulle bli vår fasta punkt i tillvaron de närmaste dagarna.
På vägen till Rushden gjorde vi ett stopp på Imperial War museum i London. Detta ställe uppvisade en makaber blandning av uppfinningsrikedom och mänskligt lidande i krigstider från såväl första som från andra världskriget.

FHRA´s Per Bengtsson bogseras till depå´n ...

Fredag morgon och efter en rejäl engelsk frukost var vi då äntligen på väg mot resans huvudattraktion Santa Pod Raceway och European Finals. Redan innan avfärd hade jag förstått att helgen skulle kunna bli riktigt intressant beroende på ett potent startfält och det faktum att poängstriden var knivskarp i flertalet klasser.
För att nämna ett exempel så hade inte mindre än fyra förare möjlighet att ta

Smax Smith, Europamästare i TopFuel..

hem mästerskapstiteln i Top Fuel.
Under kvalificeringarna fick vi möjlighet att se flertalet mycket fina körningar.
Bland alla enastående tider som presterades under kvalet så är raden av mittenfemmor i Top Methanol Dragster värda ett omnämnande, speciellt Rob Turners svit om tre stycken under fyra möjliga kvalomgångar.
Roel Koedam på Top Fuel Bike var också mycket nära den första femman på två hjul i Europa. Här skall det nämnas att de bara finns en förare i världen som någonsin kört en tid under sex sekunder.
Hursomhelst var det stora diskussionsämnet under lördagskvällen Kim Reymond som under sin andra kvalrunda stannade klockan på 4,64 och 317 mph (510,15 km/h) dvs. den bästa tid som noterats i Europa.
Det är förstås omöjligt att jämföra tider som presterats på olika banor under olika förutsättningar men vid en jämförelse rakt av slås man av de senaste årens utveckling och att de prestationer som görs i Europa i dag i många fall är konkurrenskraftiga gentemot tider från det stora landet i väst.
Söndag och dags för Elimineringar.
Med speciellt intresse för klubben följde vi en viss Per Bengtsson som på sin Super Twin Top Fuel Bike ”The Beast” haft en säsong med en del strul. I poängställningen var det mycket tätt mellan honom och Ton Pels. Båda gick vidare till semifinal i varsin halva av stegen då det tog stopp för Ton, besegrad av Stefan Juneryd, medan Per vann över Willem Been och därmed var mästerskapstiteln i svensk ägo. Grattis Per!!

Finalen blev således en helsvensk uppgörelse där Stefan drog det längsta strået. Med tanke på Kim Reymonds körningar under kvalet var han klar favorit till segern i Top Fuel och många trodde nog på ett försök att backa upp rekordkörningen från lördagen.
Kim åkte dock ut redan i runda ett och därmed var det tre förare som hade möjlighet att ta mästerskapstiteln. Två

Publikmassorna på Santa Pod Raceway breder ut sig...

...även ”Batman” får stå i upliningskön... som en vanlig racer...

av de med möjlighet till seger var Tommy Möller och Micke Kågered. Dessa möttes i semi med Micke vidare till finalen. Eftersom även den sista föraren med chans på mästerskapstiteln, Smax Smith, tog sig till final hölls spänningen på topp in i det längsta. Finalen och därmed mästerskapet vanns till slut av Smax Smith från England. Söndagskvällen avslutades med pubrunda tillsammans med Leif Helanders team.

På måndagen var det dags för hemfärd och under transporten ner till Stansted skulle diverse inköp klaras av. Vi kom dock inte

Pubrunda med Leif Helanders team...

”Pine Cottage Bed and Breakfast”, vår fasta punkt i tillvaron...

längre än till Peter Crisp i Rushden innan vi gjorde vårt första stopp. Detta visade sig vara ett bra val för en som undertecknad, vilken går rundor för att undvika affärer.
Peter Crisp var nämligen indelat i olika avdelningar med allt från lampor, tavlor, järnhandel, porslin etc. Således klarar man av alla inköp med ett enda besök i en affär. Oslagbart koncept helt enkelt!! Nåväl färden gick vidare och tiden rusade i väg men ett kort besök i Cambridge skulle vi väl hinna med?
Vi tog oss in till stadskärnan och parkerade bilen lite hastigt. Mats hade synpunkter på vald plats för bilens parkering vilket vi inte hade tid att fundera på just då.
Hursomhelst... efter en kort vandring i staden styrde vi färden mot flygplatsen.
Vi hade då fått god kännedom om kostnaden för felaktig uppställning av motorfordon i England.

Nedan ser du alla mästerskapsvinnare...

FIA Top Fuel Dragster: Smax Smith
FIA Top Methanol Dragster: Dave Wilson
FIA Top Methanol Funny Car: Urs Erbacher
FIA Pro Stock: Michael Malmgren

FIM/UEM Top Fuel Bike: Roel Koedam
FIM/UEM Super Twin: Per Bengtsson
FIM/UEM Pro Stock Bike: Roger Pettersson

NDRS Bilsport Pro Modified: Roger Johansson

British Nitro Funny Car: John Spuffard

Hemma i Sverige igen kan jag konstatera att det varit en mycket trevlig resa med många spännande raceupplevelser men även andra roliga händelser att minnas.

Text & Bild: Krister Karlsson

Nostalgia Festival Ronnebybrunn 2003

Det är måndagen den 30:e juni 2003 och jag har precis kommit hem från ”Nostalgia Festival” för andra året i rad.
Jag har även i detta sammanhang varit kontaktperson så jag känner mig manad att skriva lite om det hela.
Vi åkte ett gäng på sex personer från FHRAs Cruisingsektion till Ronneby på fredagskvällen och var på plats klockan 18.00. Vi skulle agera vakter till Ronneby Torg som var avspärrat.
Vår uppgift på kvällen var att se till att en eventuell ”Raggarsvans” inte körde in på torget och störde de uppställda finbilarna och festligheterna som ägde rum på kvällen.
På plats var undertecknad, Bengt L (som har den dåliga smaken att äga en Ford), Bo Nilsson, Åke ”Flacke” Olofsson, Harald Johansson och Niclas ”Pegga” Lange.

Torget i Ronneby vilket invaderades av entusiastbilar och folk på fredagskvällen...

Nåväl, bilarna som skulle komma kom alla på en gång så det var inga problem att hindra eventuella ”raggare” från att komma in. En del av bilarna blev presenterade av ”Christofer Lee Willhans” på torget i Ronneby. Man hade även ett Rockabillyband, ”Boppin´ Steve & The Playtones”, som spelade under kvällen.

Efter kl 22.30 var vi entledigade och kunde gå och titta på bilar som var uppskattningsvis ett hundratal.
Därefter åkte vi till hotellet för att varva ner med ett par öl.

Lördag morgon kl 05.45 steg vi upp för att duscha lite liv i oss samt för att äta frukost.

Här syns Flacke, Pegga, Harald och Juden, vilka höll torget fritt från ”raggare” under kvällen...

Klockan 07.00 hölls ett informationsmöte med Förlags AB Albinsson & Sjöbergs representanter vilka var hövdingen himself, Stig L Sjöberg, Göran Ambell och ”Kenna”.
Vi fick reda på var vi skulle stå och sortera finbilar till ”finbilsparkeringen”.
Bo Nilsson och undertecknad fick stå vid en ”Byggshop” och klistra dekaler på bilar som vi bedömde var sevärda.

En nostalgisk USA Ford på ”Finbilsparkeringen”...

Efter uträttat förvärv åkte vi till utställningsområdet (vilket var Ronnebybrunn) och intog ett grillspett med tillhörande bröd och dricka.
Vi släppte in ungefär 270 st finbilar i år mot knappt 100 förra året.

Här syns en av de långa rader bilar som ”Finbilsparkeringen” utgjorde på Nostalgia Festival.

En av de många fina Mustangerna i Ronneby Brunn...

Två stycken fina replikor av engelska trehjulingar med MC-motor. Trehjuliga bilar... eller trehjuliga MC???

En mycket fin Pontiac från tidigt 50-tal...

Man bedömde att det hade varit mer än 13 000 besökare mot förra årets 8 000.
Vi gick därefter runt och tittade på alla utställda bilar tills det mulnade och regnet hängde i luften. Därför åkte vi hem.

Jag får passa på att ge en kommentar till klubben vilken undertecknad tycker fungerar jättebra. Eftersom jag var med från början vet jag hur svårt det är att få saker och ting att fungera.
Man har lyckats att strukturera mycket bra samt att få en mycket bra bredd på klubben. Alla ”drar dessutom åt samma håll” vilket är nödvändigt.

Text: Jan ”Juden” Petersson
Bild: Bengt Lindstam

Lackerad plåtskylt

med motiv från "American Graffitti".

För nostalgihörnan eller garaget.

Ett måste för alla nostalgiker och jänkebilsintresserade.

Storlek 980x480mm i 1,5 mm lackerad stålplåt.

Pris: 1200:-

För info ring

0476-30181 el. 070-5809630

E-post:

juden58@hotmail.com

Resque kläder

Resque skjorta

Fristads SB 733
Kortärmsskjorta med tryckknappar
Storlekar XL-XXXL
Färg: Svart
Tryck:
Brandgubben, vänster ärm
FHRA Logga, höger ärm
Text : FHRA Resqueteam, vänster bröst (Gult)

Pris: 350:-

Tillval: Eget namn, höger bröst (Gult)
Pris 40:-

Resque byxa

Blåkläder 14001800-9900
Polyester/ Bomull
Storlekar: C44-62 C146-156 D96-124

Tryck:
Brandgubbe, höger benficka
FHRA Logga, vänster benficka
Text: Resque, höger vad (Bak) (Gult)
Pris: 300:-

Resque keps

Svart med brandgubben fram
+ FHRA Loggan bak

Pris 50:-

Frakt tillkommer på ovanstående priser. Moms ingår.
Kontakta mig om ni har några frågor.
Ovanstående kläder beställer ni enklast om ni mailar till mig: ordf@feringe.com
eller ringer 070-5146095
Patrik Svensson
Ordförande
Feringe HRA

HÅKANS USADELAR

RESERVDELSBUTIK
POSTORDER
&
VERKSTAD

VI SÄLJER DELAR TILL SAMTLIGA USABILAR,
VANS & TRUCKS.
ÄVEN BEGAGNADE DELAR.

HÅKANS USADELAR
LÖVHULTS IND. OMRÅDE
BOX 175
31322 OSKARSTRÖM

VI KÖPER
SKROT & RENOVERINGSOBJEKT
ÄVEN KROCKADE

ÖPPETTIDER:

MÅNDAG - FREDAG	**08.00 - 17.00**
VISSA LÖRDAGAR	**10.00 - 13.00**

TEL:

ORDER/BUTIK	**035 - 17 86 45**
VERKSTAD	**035 - 17 86 44**
FAX	**035 - 17 86 43**

WWW.HAKANSUSADELAR.COM
HAKANS@HAKANSUSADELAR.COM

GOKARTHALLEN
Slottsmöllan Halmstad
SWEDEN

Kom och kör i en av Nordens största inomhushallar.

Snabba bilar...

Elektronisk tidtagning

Ring och boka 035 - 18 77 00
www.gokarthallen.just.nu

ÖPPETTIDER
Måndag - fredag
Drop-in 14.00-20.00
Bokningar 10.00-22.00

Lör & sön 12.00-18.00
(drop-in & bokningar)

KLUBBSHOP

Jubileumskollektion

CLIQUE LINCOLN
Klassisk pikétröja, mudd i ärm.
Kvalitet: 190g/m2,
100% kammad bomull.
Storlekar: S-XXL
Barn 110/120 120/140 150/160
Färg 92 Gråmelerad
FHRA Jubileumsloggan broderad
på bröstet endast begränsat antal!!
OBS! Vissa storlekar slut

Pris: 200:-
Barnstl: 180:-

CLIiQUE BLUEFIELD
Klassisk sweatshirt med stickad krage och detaljer i twill, borstad insida, lyckra i alla muddar.
Kvalitet: 280g/m2,
65% polyester/35% bomull.
Storlekar: S-XXL
Färg marinblå
FHRA Jubileumsloggan broderad på bröstet
endast begränsat antal!!
OBS! Vissa storlekar slut

Pris: 250:-

T-shirt OBS! Ett fåtal Kvar
Klassisk T-shirt
Kvalitet: 100% kammad bomull.
Storlekar: S-XXL
Barn 100 120 140 160

Svart med tryckt jubileumstryck

Pris: 100:-
Barnstl: 80:-

KLUBBSHOP

CLIQUE LINCOLN

Klassisk pikétröja, mudd i ärm.
Kvalitet: 190g/m2,
100% kammad bomull.
Storlekar: S-XXL
Barn 110/120 120/140 150/160
Färg 58 Marin

FHRA loggan broderad på bröstet

Pris: 170:-

Barnstl: 160:-

CLIQUE NEW HAVEN

Sweatshirt med rund hals, borstad insida, lycra i kage och muddar.
Kvalitet: 280g/m2,
65% polyester/35% bomull.
Storlekar: S-XXL
Barn 110/120 120/140 150/160
Färg 95 Gråmelerad mörk
FHRA loggan broderad på bröstet
OBS! Vissa storlekar slut

Pris: 180:-

Barnstl: 170:-

CLIQUE WINDBREAKER BIKE

Vindjacka med dubbel knäppning. dragkedja och knappar fram, två framfickor med dragkedja , innerficka samt dragsko nertill. Kavlitet: Yttertyg i 100% nylon, fodertyg i 65% polyester/355 bomull.
Storlekar: S-XXL
Barn 110/120 120/140 150/160
Färg marinblå

FHRA loggan broderad på bröstet
OBS! Vissa storlekar slut

Pris: 250:-

Barnstl: 230:-

KLUBBSHOP

T-shirt

Klassisk T-shirt
Kvalitet: 100% kammad bomull.
Storlekar: S-XXL
Barn 100 120 140 160
Vit med FHRA Loggan broderad
OBS! Vissa storlekar slut

Pris: **100:**
-barnstl: **80:-**

PINS 30:-

Slipsnål
Silver 60:-

Nyckelring
Silver 50:-

Doftgran
20:-

KEPSAR

Broderad med loggan fram + text bak

Blå m svart skärm

Pris: **100:-**
Barnstl: **80:-**

SLUT

Vill ni köpa något hör av er till
Ordförande Patrik Svensson
E-mail: ordf@feringe.com
Tel: 0476-15867 070-5146095

KLUBBSHOP

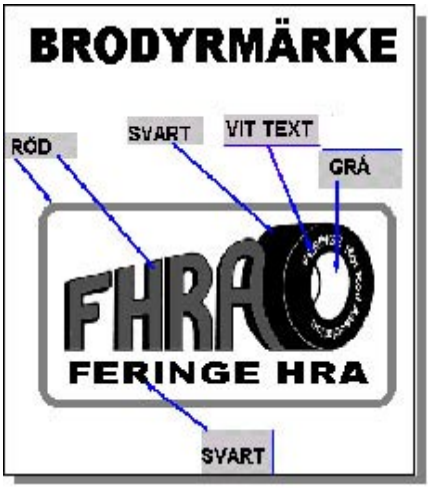
Du kan även beställa en personlig skjorta med

KLUBBRODYR & EGNA NAMNET i brodyr för endast 300:-.

Finnes i färgerna: Royalblå, Marinblå och Svart.

Dessutom finnes det vita FHRA T-shirts med broderad logga på bröstet i storlekarna: S, M, L, XL & XXL
Pris: 100:-

Finnes även i Barn storlekarna: 100, 120, 140 & 160
Pris: 80:-

Brodyrmärkena kostar 75:- /st

Vill ni köpa något hör av er till
Ordförande Patrik Svensson
E-mail: ordf@feringe.com
Tel: 0476-15867 070-5146095